

Jac Laros

Sportzorgmasseur Jac Laros: **‘SCAS- certificering is iets om trots op te zijn’**

Een keurmerk voor sportmassieurs: examinator Jac Laros legt uit waarom een SCAS-certificering zo belangrijk is voor een sportmasseur.

Tekst en fotografie: Barbara Kerkhof

‘Ooit gaf een soigneur van een wielerploeg de aanleiding tot de oprichting van de SCAS’, vertelt Laros. ‘Die soigneur reed met een auto vol Epo de grens over en werd opgepakt. Dat was het moment waarop er iets gedaan moest worden aan de wildgroei van verzorgers.’

Voor artsen, verpleegkundigen en andere medische beroepsgroepen was er al de Wet op de Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg (BIG), waarin die registratie was geregeld. Wie zich niet aan de regels van z’n beroep houdt, raakt die registratie kwijt en kan niet meer aan de slag komen.

De sportzorg ontbeerde die wettelijke regeling echter. Vandaar dat malafide verzorgers, zoals de boven genoemde soigneur, nog vrij spel hadden. ‘Iedere verzorger die niet BIG-geregistreerd was – en daar was ik er zelf één van – moest eind jaren negentig in de gaten gehouden worden’, zegt Laros. ‘Daarom is

*‘Gelukkig koos
voorzitter Hans
Lotgerink voor
aansluiting bij de
SCAS’*

de SCAS (Stichting Certificering Actoren in de Sportgezondheidszorg) ontstaan en daar kwamen verzorgers uit alle sporten op af; van wielers tot duikers.’

BESTUURLID

Laros was vanaf de oprichting zelf bestuurslid van de SCAS, totdat het hem te groot werd. ‘Ik

heb er bij het NGS altijd op aangedrongen om aansluiting te zoeken bij de SCAS. Het NGS was een rijkserkende opleiding. Toen het beroep sportmasseur eenmaal werd vrijgegeven, was het niet langer het geval. Wie die erkenning wel wil, kan zich nu aansluiten bij de SCAS', zegt de Brabander.

'Gelukkig heeft onze voorzitter Hans Lotgerink gekozen voor aansluiting bij de SCAS. Inmiddels ben ik zelf ook weer terug bij het NGS, nu als examinator en daar ben ik heel blij mee.'

ONTWIKKELEN

In het verleden werkte hij in het betaald voetbal, tegenwoordig masseert en traint hij vooral hardlopers. In die voetbaltijd bestond er een commissie die de gezondheidszorg in het betaald voetbal wilde organiseren, zo vertelt hij. 'Ik maakte daar deel van uit, omdat ik het

belangrijk vond om in een beroepsvereniging te zitten – er heerste zoveel haat en nijd tussen de verzorgers onderling.' Later volgde hij de KNVB-opleiding "Verzorger betaald voetbal". 'Toen ik als sportverzorger dit diploma had, wilde ik mezelf verder ontwikkelen. Ik heb veel opleidingen gevolgd en geef zelf ook cursussen.' Een greep uit Laros' carrière: hij werkte zestien jaar in het betaald voetbal (bij Helmond Sport), zo'n vijf jaar in het basketbal (Eiffel Towers) en hij behaalde zijn trainersdiploma's in de atletiek. Nu is hij een van de hoofdtrainers van Loopgroep Geldrop en met het diploma Looptrainer 4 op zak begeleidt hij trainers in opleiding. Door de Atletiekunie werd hij gevraagd om mee te denken over een bijscholing (en die ook te geven) over blessurepreventie voor VeiligheidNL. 'Ik leer nog zoveel bij binnen de atletiekwereld,' zegt hij.

In het voetbal en basketbal masseerde hij full-time. Bij de loopgroep is hij zowel trainer als masseur. Een eigen praktijk heeft hij nooit gehad. 'Bij Helmond Sport werkte ik in een groot team met een orthopeed, een chirurg, fysiotherapeuten en artsen: alles erop en eraan.'

RIJKSERKEND

Een certificaat van de SCAS is een soort TNO-keurmerk voor een sportmasseur, vindt Laros.

Een SCAS-certificaat is een soort TNO-keurmerk voor een sportmasseur'

‘Het laat zien dat je een erkend sportmasseur bent. De SCAS wordt door het ministerie betaald, dus je kunt stellen dat je rijks erkend sportmasseur bent. Om aangesloten te zijn bij de SCAS, moet je accreditatiepunten halen; laten zien dat je je ontwikkelt en bij blijft. Binnen het NGS kun je je dan sportzorgmasseur noemen.’

BEHANDELPLAN

Een sportzorgmasseur kan makkelijker deel uitmaken van de sportzorgketen dan een sportmasseur, vindt Laros. ‘Zelf werd ik altijd betrokken bij de blessures in het voetbal. Met z’n vieren bekeken we dan een knie en samen stelden we een behandelplan op. Ik vind het belangrijk dat je als sportmasseur bij je leest blijft. Ik weet inmiddels heel wat van blessures, maar behandelen mag en doe ik niet; ik kan gelukkig heel goed delegeren’, lacht hij.

‘De kracht van de sportzorgmasseur ligt in de preventie. De sportmasseur zou veel meer moeten gaan oefenen en blessurepreventief trainen in verschillende disciplines, zoals specifiek voor zwemmers of hardlopers. Ook kan hij veel meer betekenen op het gebied van hersteltraining.’ Laros benadrukt hoe belangrijk het is om onderscheid te maken tussen de masseur die in de sauna werkt en de sportmasseur die langs het veld staat. ‘Ik vind dat die laatste groep verplicht is om de opleiding blessurepreventie te volgen.’

VERGOEDING

Laros werkt sinds 1985 als sportmasseur. ‘En al die tijd zijn we al met vergoedingen van de zorgverzekeraars bezig. Op topsportniveau lijkt me dat niet zinvol; topsporters hebben vaak hun eigen mensen. Maar voor reguliere sporters en sportmassieurs vraag ik me af of het beter gaat werken als er een vergoeding komt. Ik denk dat je je energie beter in bijscholing kunt steken.’

Hij kan elke sportmasseur aanraden de opleiding tot sportzorgmasseur te volgen. ‘Het is bijna een must als je bij een vereniging werkt of wilt gaan werken. Ik vind het ook belangrijk dat de andere zorgverleners van die club je leren kennen. En zo’n SCAS-certificering betekent dan iets extra’s. Maar daar zou wat mij betreft wel iets tegenover mogen staan.’

Hij doelt op de vergoedingen die sportmassieurs

‘De kracht van de sportzorgmasseur ligt in de preventie’

nu voor hun diensten vragen. ‘Bij fysiotherapeuten zijn de tarieven redelijk eenduidig vastgesteld. Het zou mooi zijn als dat voor sportverzorgers ook zo was.’

Hij besluit met te benadrukken dat een SCAS-certificaat veel meer waard is dan je zou denken. ‘Denk er niet te licht over. Het is hetzelfde keurmerk als sportartsen en fysiotherapeuten hebben. Daar moet je toch trots op zijn als sportmasseur, dat je dan onder hetzelfde kwaliteitskeurmerk valt?’

DE SCAS NADER TOEGELICHT

De SCAS is in het jaar 2000 opgericht op verzoek van het Ministerie van Volksgezondheid en de Inspectie van de Volksgezondheid naar aanleiding van een incident bij de medische begeleiding van topsporters. De SCAS houdt zich sindsdien bezig met het onpartijdig vaststellen van de vakbekwaamheid van professionals die zich richten op de begeleiding van sporters en de behandeling van sportblessures, alsmede het onpartijdig vaststellen van de kwaliteit van instellingen, van producten en van opleidingen voor professionals in de sportgezondheidszorg. Tevens verricht de SCAS alle verdere handelingen, die met het vorenstaande in de ruimste zin verband houden of daartoe bevorderlijk kunnen zijn.

Certificeren van personen houdt in dat de vakbekwaamheid van de beroepsoefenaar, het niveau van de opleiding en de geboden zorg (product) inzichtelijk worden gemaakt. Dit wordt gerealiseerd door het vaststellen van nauw omschreven criteria. Bij certificering van instellingen gaat het om criteria waaraan organisaties moeten voldoen om hun producten en diensten te kunnen leveren volgens een vastgesteld kwaliteitsniveau.’

BRON: SCAS. MEER INFORMATIE: WWW.SCASCERTIFICERING.COM